

tás. A szintetikus anyagokkal történő tüneti kezelés mellékhatásai csak újabb tüneteket generálnak, amíg végül már orvosolhatatlan a baj. Az emberek elfordultak a természettől és Istentől.

Sokszor emlegette a világ legnagyobb homokozója-ként a területet, melynek centrumába leszúrta botját, és azt mondta: ez a világ közepe. És nem csak neki, sokunknak azzá vált Magfalva, ahol sikerült újból megteremteni az ősi rendet, s nem csupán a környezet kialakításában, hanem a szellem és a lélek közös rezdüléseiben. Olyan tudás és szeretet összpontosult ott, amely mindannyiunknak segített. Segített abban, hogy másként tekintsünk körbe a világban, felismerjük az összefüggéseket, visszataláljunk rég elfeledett tudásokhoz. Mindig azt mondta: „Ne miattam gyertek, hanem, hogy egymást megismerjétek, a KAPcsolat miatt!” Ott úgy voltunk, ahogy köll! Azóta pedig azon veszem észre magam, hogy már az ő gondolatai, tanításai mentén élek. Az öröksége tovább munkál bennünk. Az örökség, amellyel felvértezve képesek leszünk létrehozni újabb szigeteket magunk és közösségeink számára; visszatérni a természetbe, visszakerülni az isteni teremtés körforgásába, őseink hitéhez, tudásához, hagyományaihoz és teremteni, tisztulni, fényesedni, hogy végül rend kerekedjen bennünk és körülöttünk is.

Az ősi magyarság ismerte a világegyetem titkait

GRANDPIERRE ATILLA

„Nem gondoltam volna, hogy a Világegyetem bármilyen kapcsolatban állhat a magyar történelemmel” – mondja Grandpierre Atilla, aki mégis annak köszönhetően értette meg a magyar jelképrendszer legmélyebb üzenetét, hogy csillagász. Évtizedek munkája rejlik a felfedezésben, amely tizenkét tudományág bevonásával bizonyítja, hogy a magyarság már évezredekkel ezelőtt ismerte a Világegyetem lényegét, működésének alapelveit.

Nemzetközileg ismert és elismert fizikus, csillagász – a világ száz legfontosabb természettudósa között tartják számon, ugyanakkor költő és zenész is, a Vágtázó Halottkémek és a Vágtázó Csodaszarvas frontembere; az általa képviselt zenei világ szintén összefüggésben áll az ősi kozmológiával. Őstörténeti kutatásaival méltó folytatója édesapja, Grandpierre K. Endre munkásságának, akinek többek között azt is köszönhetjük, hogy a *Tárh-i Üngürüsz, a magyarok ősgesztája* nem porosodik még ma is az MTA pincéjében eldugva. Az eredeti, hamisítatlan kéziratot már Grandpierre Atilla adta közre 2017-ben édesapja a témában megjelent összes írásával és saját tanulmányaival együtt. „*Apám szíve dobog bennem*” – nem véletlenül viseli ezt a címet egyik verseskötete.

Legújabb, *A Selyemút őstörténete és a magyarság szerepe Euráziában* című könyvében tizenkét tudományág legújabb eredményeinek bevonásával egy átfogó, posztmodern tudomány segítségével derít fényt az ősi szkíta-hun-magyar műveltségre, világlátásra és arra az ősnyelvre, amelyet vagy amelyhez nagyon hasonlót egyetlen nép beszél a mai napig. Rámutat továbbá, hogy jelképeink, motívumaink őrzik azt a három kozmikus alapelven nyugvó, mindent átfogó tudást, amely évezredek kerestül a sajátunk volt, s amelyhez a legmodernebb tudományok a mai napig nem értek el. Megvilágítja a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig és Indiáig húzódó ősi Magyarország – melynek bölcsője a Kárpát-medence – értékrendjét, filozófiáját, hit- és tudásrendszerét, államszervezését; azokat a szellemi alapokat, amelyekre egy kiemelkedő jelentőségű civilizáció felépült, hiszen – ahogy a könyvben szerepel – a régészeti ásatások bizonyítékai szerint Eurázsia legnagyobb népességéről volt szó, amelynek népességrobbanása a legóvatosabb becslések szerint is három-négymillió főt tett ki időszámításunk előtt a hatodik évezredben. Összehasonlításképpen megemlíti, hogy a demográfusok szerint ez előtt Európa egyéb népessége négyszázezer, Kínáé nyolcszázezer körüli, Indiáé pedig hatszázezer fő.

A finnugor elméletet is a helyére teszi; közérthetően vezeti le, hogy a magyar nyelv a szkíta-hun nyelvek alapnyelve, vagyis a finnugor és a török nyelvek közös gyökere. Az, hogy egy kis létszámú, jugra nevű népcsoportról nevezték finnugornak a világ egykori legműveltebb és legnagyobb népét, szerinte egyértelmű szándé-

kosságra vall. Mint mondja, a szabadságharc leverése után az osztrákok látták, hogy a magyarság fékezhetetlen, fizikai erőszakkal megtörhetetlen, így aztán ahhoz folyamodtak, hogy a múltjától, saját történelmétől, vagyis létalapjától idegenítsék el. „A nyugati hatalom több mint ezer éve van a nyakunkon; kezdettől fogva nemzeti önazonosságunk kiirtására és hazánk alárendelésére törekedett, egyre több sikerrel” – fejt ki, miután arról érdeklődöm, mikor kezdődött a szkíta-hun-magyar szellemiség hanyatlása. Grandpierre Atila a 896-os hazatérés utáni évszázadot jelöli meg. Ezeregyszáz évvel ezelőtt a magyarság még magas színvonalú élet-, közösség- és természetközpontú civilizációval bírt, amely a nyugatitól gyökeresen eltért, hiszen az – Grandpierre Atila szavaival élve – egy kizökkent civilizáció, amely a lelket és szellemet az anyag alá rendelte. Megemlíti ugyanakkor, hogy a nyugati civilizáció másik szegénységi bizonyítványa, hogy nem képes összehangolni a valóságot a tudománnyal. Az őseink azonban értették, hogy az anyagnak, a léleknek és az értelemnek együtt kell működni, mert az az egészség.

Több középkori krónikánkban is szerepel, hogy a szkíta törvény Taksony fia Géza idejéig volt érvényben Magyarországon, addig ugyanis a magyarok közösségeik által irányították magunkat, amely gyakorlat egyébként a székely falvakban egészen a XIX. századig tetten érhető. Magyarország politikai viszonylataiban ekkor feltűnő fordulat állt be. Grandpierre Atila Balics Lajos egyháztörténészt idézi, aki szerint Géza kemény és kegyetlen volt az övéihez, a magyarokhoz, de irgalmas és

bőkezű az idegenek iránt, s megnyitotta a magyar határt a nyugati szerzetesek, katonák békeidőben való beáramlása előtt. A következőket írja ezekről 1885-ben: „Lelki hódítók, kik jól átgondolt terv szerint készültek a harcias szellemű magyarokat a kereszténység szelidítő igájába szorítani”.

„Élt egyszer egy nép, a magyar, a köz és a haza szolgálatára összpontosuló hivatástudattal, a nemzet egészét átható vitézi életszemlélettel. Ebben a régi magyar közösségben nem volt táptalaja az erkölcstelenségnek, harácsolásnak, árulásnak” – fogalmaz egy helyütt Grandpierre K. Endre. A szkíta erkölcsiség az ókori nyugaton is – a rómaiaknál és a görögöknél egyaránt – fogalom volt. Grandpierre Atilla szerint lelkünk mélyén ma is a Kelet, a varázslatos ókori és őskori Kelet felé vonzódunk, ugyanakkor nemzeti önazonosságunk alakulására az elmúlt ezer esztendő szintén jelentős hatást gyakorolt. „Történelmi szerepünk, földrajzi helyzetünk Európa közepén és ősi metafizikai-bölcseleti rendszerünk, államszervezési képességünk és közjogon alapuló ősi jogrendünk egyaránt időszerrév teszi, hogy a XXI. században kulcsszerepet játszunk a nyugati és a keleti civilizáció együttműködésének elősegítésében, a Selyemút népei felemelkedésének elősegítésében és az egészséges civilizáció építésében” – írja a könyv azon részében, amely azt a kérdést járja körül, hogy minek köszönhető a magyarok mai napig is kiemelkedő tehetsége.

A Világegyetem vizsgálata során rájött arra, hogy annak mozgatója az Egyháromság, amelyben a három

kozmosz alapelveit – az anyag, az élet és az értelem alapelveit – az életelv foglalja egységes egészbe, melynek jelképe, a kettős kereszt megértése nyitotta meg a kaput a magyar őstörténelemhez is. A leletek mögött olyan egyedi jelképrendszer, gondolkodásmód, világmagyarázati rendszer húzódik meg, amelynek megfejtése a kultúra legfontosabb társadalmi és eszmei értékeit világítja meg, és az adott kultúra értékrendjét is kifejezi – mutat rá Igor Manzura antropológus szavaival arra, hogy voltak olyan civilizációk, melyek az igazságra irányultak, s olyanok is, amelyek csak részzigazságokra. Grandpierre Atilla kutatásai bizonyítják, hogy máig fennmaradt nemzeti jelképeink – mint a kettős kereszt – egyértelműen leképezik azt a hármas egységet és hármas hármasságot, amely a Világegyetem működésének legalapvetőbb törvénye. Ez pedig arra enged következtetni, hogy az ősi magyarság a Világegyetem lényegének teljes körű ismeretével bírt.

„Amikor rájöttem, hogy a három kozmosz alapelv végső soron egy, és ezt az egységet a három alapelv egyike, az életelv biztosítja, egyszerre vált világossá a kozmosz Egyháromság, az életfa és a kettős kereszt jelképének értelme. Váratlanul és legnagyobb meglepetésemre az Egyháromság, a kettős kereszt és a hármas hármasság jelképei összekapcsolták tudományos kutatómunkámat az ősi vallás legfőbb jelképeivel. Rájöttem, hogy mindezt valakik már tudták jóval előttem, és magyarok kellett, hogy legyenek, mert a kettős kereszt csak a magyar rovásírásban az Egy jele” – mondja, majd a magyarság világtörténelmi jelentőségére hívja fel a figyelmet. Úgy

véli, hogy egy olyan tudásrendszer él a néplélekben, amely mindig elérhető, és a segítségével meg lehet találni a hosszútávon fenntartható fejlődés útját, az egészséges civilizációt, egy olyan életközponjú társadalmi rendet, amelynek a csúcán nem a GDP növelés áll majd, hanem a nép boldogsága, megbecsülése.

Grandpierre Atila tudományos eszközökkel mutatja meg, hogy a magyarság a bölcsesség népe volt, ismerte a Világegyetem teljes körű lényegének metafizikai bölcséleti rendszerét, amely tudás az ősi Európa civilizációig, hétezer évre visszakövethető. Mint mondja, ez a lényeglátásunknak is az alapja; nem véletlen az sem, hogy a középkori Európában még úgy tudták, a bölcsék követ Magyarországon őrzik, ami persze nem egy kavics volt – teszi hozzá nevetve. A magyarságnak szerinte ma is az a küldetése, hogy a Világegyetem lényegét megismerje, megértse és átadja a többi nép számára azt a tudást, amely élet-, közösség- és természetközponjú. A XXI. század legjelentősebb szellemi fordulata tehát a magyarság közreműködésével valósulhat meg. Csizmadia Norbert geográfus, geopolitikai és geoökonómiai szakértő *A Selyemút őstörténete és a magyarság szerepe Euráziában* című művet egyenesen a jövő száz korszakalkotó tudományos könyve közé sorolja. Ahhoz, hogy a magyarok tudása általi korszakváltás bekövetkezessen, Grandpierre Atila szerint meg kell tanulnunk úgy gondolkodni, ahogyan azt őseink tették, majd hozzáteszi; segíteni fogunk a világon, hiszen ezt sokkal nagyobb erők akarják, mint a földi hatalmak.

Magyar Nemzet

„Amikor a négy elemet összekovácsoljuk
egy ötödikké, akkor itt tényleg
megvalósul Isten országa”

HEINCZINGER MIKLÓS

Jó ideje az erdő közepén, egy földúton döcögök már, mikor a GPS megálljt int, mondván, megérkeztem a célhoz. Mindebből én csak annyit érzékelek, hogy az út, amelyen eddig haladtam ezen a ponton kettéválik. Megállok, kiszállok, körülnézek, akácrengeteg mindenütt. Heinczinger Miklóssal vagy, ahogy mindenki ismeri, Mikával a Gyümölcsoltó Boldogasszony fűzkápolnánál beszélünk meg a találkozót, de sem neki, sem a kápolnának nincs nyoma.

A környezetből áradó hangulat mindenestre kellemes, már-már misztikus; a hőmérséklet sem túl magas a reggeli órákban, a fák árnyékot adnak, az órára tekintve pedig látom, hogy van még tíz percem a megbeszélte időpontig, így aztán beljebb indulok az erdőbe. Alig teszek pár lépést, amikor meglátom a felfüggesztett fatáblát, amely Isten hozott felirattal hívogat a rönkökkel szegélyezett ösvény fölött. Nem sokkal később varázslatos látvány tárul a szemem elé; a kupolává formázott élő fűzvesszők, mint Boldogasszony palástja borulnak a természet kicsiny kápolnájára, melynek közepén gyönyörűen faragott természetanya, a Boldogasszony áll,

<https://www.youtube.com/channel/UCs7xd8cXXtSk0zfsTeKOjw/videos>

Tartalom

Kedves Olvasó!	5
Ajánlás (Prof. dr. Papp Lajos)	9
A szivárványon túl	
Ady István tiszteletes	11
„Légy hív mindhalálig, és néked adom az életnek koronáját”	
Ádám Barnabás	14
„A szülőföld úgy szép, ahogy édesanyám”	
Balázs József	17
„Egy nemzet sem szereti, ha a legendáit piszkálják”	
Bán János	20
A pap bácsi, aki jövőt adott a gyimesi csángó fiataloknak	
Berszán Lajos atya	23
„A napnyugati világ múltáig sokszor lészünk még kevesek...”	
Bicskei Zoltán	25
„Régi nagy magyar betegségben szenvedünk”	
Borbándi András tiszteletes	28
„Szellemi rabszolgaság fenyegeti az egész világot”	
Cey-Bert Róbert Gyula	31
Egy XXI. századi lovag	
Csámpai Ottó	34
Van kiút a „csivilizációból”	
Csomortáni Gál László	36
A gondolatnak teremtő ereje van	
Darnói Tibor	41

Szemben az árral a keleti végeken	
Deáky András	47
„Csak azért is feltámadunk!”	
Döbrentei Kornél	51
Feladatunk hasznossá válni a nemzet számára	
Fekete György	54
Higgy Istenben és bízz önmagadban!	
Géczy Gábor	58
Az ősi magyarság ismerte a világegyetem titkait	
Grandpierre Atilla	61
„Amikor a négy elemet összekovácsoljuk egy ötödikké, akkor itt tényleg megvalósul Isten országa”	
Heinczinger Miklós	67
Mintha csak rám szakadt volna a nemzet múltja	
Hidán Csaba László	73
„A múltat hordozom a vállamon, mint egy Atlasz”	
Jankovics Marcell	76
A magyarság nem legyőzhető	
Jelenczki István	81
„Amikor egy népet szembefordítanak legendáival, tudathasadásos állapotba kerül”	
Kassai Lajos	86
A székelykapuk rejtett üzenetei a régmúltból	
Kádár Ferenc	89
„Mindannyian tartjuk a Szent Koronát”	
Léphaft Pál	94
Egy székely ember a helyi közösségért	
Lukács Géza	98

„A világ folyamatosan változik, bármi lehetséges”	
Matl Péter	101
„Magyar vagyok, de jász”	
Molnár János	104
„Amíg én élek, ez a zászló lobogni fog”	
Mónus József, a Fehér Farkas	107
„Boldogságuk titka a szeretet megtapasztalása”	
Pál atya	110
„Mindent a teremtő Istentől kaptam”	
Prof. dr. Papp Lajos	113
Kiformálódott egy fényes, értékes réteg a magyarságon belül	
Petrás Mária	117
Trianon nem csupán az ország területét darabolta szét	
Raffay Ernő	120
A magyar nemzet és a kereszténység szolgálatában	
Somogyi Győző	123
A magyar kultúra mélytűzű kohója kiéget minden salakot	
Takaró Mihály	126
A Mikulás, aki egészséget hoz	
Texe Gábor	129
Tündér Ilona aranykertjében	
Tolcsvay Béla	134
„Mi, magyarok nem vagyunk egyedül”	
Vermes István Koppány	138
Isten kinyújtott karjaként Kárpátalján	
Zsukovszky Miklós esperes	141